

Súd: Okresný súd Liptovský Mikuláš
Spisová značka: 10P/10/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5611205914
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 10. 2011
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Uličná
ECLI: ECLI:SK:OSLM:2011:5611205914.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Liptovský Mikuláš samosudkyňou JUDr. Evou Uličnou v právnej veci starostlivosti o maloleté deti P.: Q., nar. XX. XX. XXXX, P., nar. XX. X. XXXX a A., nar. X. XX. XXXX, všetky bytom ako rodičia, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Liptovský Mikuláš, deti rodičov: P. P., nar. XX. X. XXXX a Q. P., nar. X. XX. XXXX, obaja bytom D. P., M.É. XXXX/XX, v konaní o návrhu matky na určenie výživného, takto

rozhodol:

Otec je p o v i n n ý prispievať na výživu maloletej P. P., nar. XX. X. XXXX, sumou 26 eur mesačne, na výživu maloletého Q. P., nar. XX. XX. XXXX, sumou 26 eur mesačne a na výživu maloletého A. P., nar. X. XX. XXXX, sumou 26 eur mesačne, vždy do 15. dňa príslušného kalendárneho mesiaca vopred k rukám matky detí, od 1. 7. 2011 do 15. 9. 2011.

Zameškané výživné za obdobie od 1. 7. 2011 do 15. 9. 2011 na maloletú P. P., na maloletého Q. P. a na maloletého A. P., nevzniklo.

Žiaden z účastníkov n e m á právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom na začatie konania, doručeným Okresnému súdu Liptovský Mikuláš dňa 1. 7. 2011, sa navrhovateľka domáhala určenia výživného na maloleté deti P., Q., P. Y. Nikolasa, do rozvodu manželstva v sume 78 eur mesačne, ako aj určenia výživného na manželku v sume 26 eur mesačne. V návrhu uviedla, že manželstvo s otcom maloletých detí uzavreli dňa XX. X. XXXX Q. Liptovskom . S otcom maloletých detí bývajú v spoločnej domácnosti. Približne od júna 2010 hospodári každý sám. Spoločný príjem pozostáva z dávok v hmotnej núdzi vo výške 350 eur mesačne. Výška pravidelných mesačných výdavkov na bývanie predstavuje 200 eur. Je nezamestnaná, otec detí je zamestnaný od 1. 5. 2011. Dňa 3. 5. 2011 podala návrh na rozvod manželstva, kde už vo veci bolo vykonané prvé súdne pojednávanie. Má za to, že otec detí si neplní riadne svoju vyživovaciu povinnosť voči nej, ani voči deťom.

Uznesením zo dňa 7. 7. 2011, číslo konania 10P/10/2011-10, súd vylúčil návrh na určenie výživného na manželku na samostatné konanie.

Na súdnom pojednávaní matka uviedla, že od 1. 7. 2011 jej otec prispieval na bývanie, stravu, deti, sumou 160 - 170 eur mesačne, ktorú osobitne nerozčlenil. Výživné na deti za obdobie od 1. 7. do 15. 9. 2011 považuje za zaplatené v plnom rozsahu.

Otec súhlasil s tvrdením matky, že dlžné výživné má uhradené.

Poverená pracovníčka kolízneho opatrovníka súhlasila s vyjadrením matky, keďže zaplatenie zameškaného výživného nebolo zo strany otca sporné.

Matka pri výsluchu na pojednávaní uviedla, že výživné požaduje v sume 26 eur na každé z detí. Je nezamestnaná, poberá dávky v hmotnej núdzi, ktoré, spolu s prídavkami na deti, predstavujú 330 eur mesačne. Príjem v uvedenej výške poberá od 1. 7. 2011. S otcom detí bývajú v spoločnej domácnosti. Výdavky na bývanie, vrátane energií, predstavujú 180 eur. Otec jej platil peniaze na deti od júla až do právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva, dával jej dost' veľkú sumu.

Otec pri výsluchu na pojednávaní uviedol, že je zamestnaný v pracovnom pomere. Pracovný pomer mu končí ku koncu októbra. Matke detí dáva toľko, koľko môže, 160 - 170 eur mesačne, a to na bývanie, na deti a na stravu.

Okrem výsluchu účastníkov konania súd vykonal vo veci dokazovanie listinnými dôkazmi, a to potvrdením o poberaní dávky v hmotnej núdzi matkou, rodnými listami maloletých detí, lustráciou rodičov v databáze Sociálnej poisťovne a pripojenými spismi Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 3C/78/2011 a 10C/178/2011, zistiť nasledovný skutkový stav :

Manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Liptovský Mikuláš zo dňa 8. 9. 2011, č. k. 3C/78/2011-65. Uvedeným rozsudkom súd súčasne schválil dohodu rodičov o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom P., Q., P. Y. Nikolasovi, tak, že sa zverujú do osobnej starostlivosti matky, s tým, že zastupovať maloleté deti a spravovať ich majetok sú oprávnení obidvaja rodičia. Otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletých detí na každého sumou minimálneho výživného, t. j. 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime v znení neskorších predpisov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 16. 9. 2011. Matka pri výsluchu na súdnom pojednávaní v uvedenom konaní dňa 8. 9. 2011 uviedla, že s manželom nehospodária spoločne, každý má svoje peniaze, ale teraz jej už manžel dáva nejaké peniaze na byt, aj na stravu, niečo aj na deti.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Liptovský Mikuláš, sp. zn. 10C/178/2011, súd zistil, že matka maloletých detí je nezamestnaná, evidovaná v evidencii uchádzačov o zamestnanie od 8. 1. 2009. S úradom práce spolupracuje, aktívne si hľadá prácu. V období od 1. 1. 2007 do 31. 5. 2011 jej bola poskytovaná dávka v hmotnej núdzi, pričom do okruhu spoločne posudzovaných osôb patrila spolu s otcom maloletých detí. Od 1. 7. 2011 poberá preddavkovú dávku v hmotnej núdzi z dôvodu konania o výživné na manželku, pričom do okruhu spoločne posudzovaných osôb patrí len s 3 nezaopatrenými deťmi. Za júl 2011 jej bola vyplatená dávka v hmotnej núdzi vo výške 237,77 eura. Otec je zamestnaný v pracovnom pomere na Meste Liptovský Mikuláš. Jeho priemerný čistý mesačný príjem v období od mája do júla 2011 predstavoval 377,51 eura, vrátane daňového bonusu. Otcovi je vyplácaný aj aktivačný príspevok vo výške 63,07 eura.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obidvaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa Zákona o životnom minime.

Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upraví rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprímerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 2 písm. c) zák. č. 601/2003 Z. z. o životnom minime, v znení platnom od 1. 7. 2011, za životné minimum fyzickej osoby alebo fyzických osôb, ktorých príjmy sa posudzujú spoločne, sa považuje suma alebo úhrn súm 86,65 eura mesačne, ak ide o zaopatrené nepĺnoleté dieťa alebo o nezaopatrené dieťa.

V súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd návrhu matky vyhovel a uložil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletých detí v období od 1. 7. 2011, t. j. od podania návrhu do dňa predchádzajúceho právoplatnosti výroku súdu o rozvode manželstva, t. j. do 15. 9. 2011, sumou 26 eur mesačne na každé dieťa (t. j. minimálnym výživným tak, ako to bolo dojednané medzi rodičmi aj v rozsudku o rozvode manželstva), nakoľko mal preukázané, že je v schopnostiach a možnostiach otca uvedené výživné platiť, keďže ho aj reálne v tomto období matke maloletých detí uhrádzal. Súd mal za to, že matka najlepšie pozná potreby maloletých detí, a pokiaľ sa domáhala určenia výživného vo výške 26 eur mesačne na každé dieťa, predstavuje uvedené výživné dostatočnú sumu na ich výživu. Navyše, v predmetom období rodičia žili (a doposiaľ žijú) v spoločnej domácnosti, pričom otec prispieva matke aj na náklady spojené s bývaním a v dôsledku spoločného bývania nepochybne prispieval deťom aj nad rámec určeného výživného. Nakoľko matka aj otec zhodne uviedli, že výživné za obdobie od 1. 7. do 15. 9. 2011 vo výške 26 eur mesačne na každé dieťa bolo otcom v plnom rozsahu uhradené, súd rozhodol, že zameškané výživné za žalované obdobie nevzniklo. Otec má teda výživné v plnom rozsahu za od 1. 7. 2011 do 15. 9. 2011 uhradené.

Podľa § 146 ods. 1 písm. a) Občianskeho súdneho poriadku, žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania podľa jeho výsledku, ak konanie mohlo sa začať i bez návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v súlade s citovaným zákonným ustanovením tak, že ich náhradu účastníkom konania nepriznal, nakoľko konanie bolo možné začať aj bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa doručenia rozsudku prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Žiline v troch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, dátum, podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O. s. p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov.